

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.450/2022/12.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. május 25.
Az ügy tárgya: garázdaság vétsége
Terhelt: ...
Elsőfok: Miskolci Járásbíróság, 10.B.2040/2020/29., ítélet, tárgyalás, 2021. május 5.
Másodfok: Miskolci Törvényszék, 8.Bf.301/2021/19., ítélet, nyilvános ülés, 2021. november 22.
Az indítvány előterjesztője: Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a garázdaság vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Miskolci Járásbíróság 10.B.2040/2020/29., illetve a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 8.Bf.301/2021/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 20.379 (húszezer-háromszázhetvenkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Miskolci Járásbíróság a 2021. május 5-én kihirdetett 10.B.2040/2020/29. számú ítéletével a terheltet 2 rendbeli garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] miatt halmazati

büntetésül 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[2] A terhelt és a védő fellebbezése folytán eljáró Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. november 22-én meghozott 8.Bf.301/2021/19. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelt cselekményét folytatólagosan elkövetett garázdaság vétségének minősítette, mellőzve a pénzbüntetésnél a halmazati büntetésre történő utalást. Egyebekben a járásbíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben rögzített tényállás szerint a terhelt cím 1 alatti társasházi lakásban lakik családjával együtt, amely lakásban a terhelt kb. 2016. évtől kezdődően – pontosabban meg nem határozható kezdettel – úgy végez vallási szertartást, napi rendszerességgel, alkalmanként akár több óra hosszán keresztül, különös tekintettel kora reggel és éjjel, hogy azzal a társasházban lakó szomszédainak a mindennapi életét, éjszakai, hétvégi pihenését nagy mértékben zavarja, ugyanis az imádkozás hangereje zárt nyílászárók mellett is hangos, artikulálatlan hanghatásai kezdetben riadalmat váltottak ki a szomszédokban. A terheltnek a fenti magatartást a lakótársak, különösen tanú 1, valamint tanú 2 és családtagjaik szóvá tették, megkérték, hogy azzal hagyjon fel, majd ezügyben a társasház közös képviselőjét ellátó cég 1 felé is fordultak több alkalommal szóban, majd 2017. június 23. napján írásban, azonban a terheltnél a közös képviselő által írt felszólító levél sem vezetett eredményre. A fentieken túl a kormányhivatal a lakók feljelentése alapján a terheltet csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt ... számú határozatával 20.000 forint, majd ... számú határozatával 50.000 forint pénzbírsággal sújtotta. A terhelt mindezek ellenére nem hagyott fel a vallásgyakorlás fenti módjával, ezért közte és a társasház lakói, különösen a tanú 2, és a tanú 1 és családja között rossz szomszédi viszony alakult ki.

[4] A fenti előzményeket követően a terhelt 2018. május 12. napján a kora reggeli órákban, 6 órától 8 óráig ismételt a lakásában a fenti módon imádkozott, amelyre a szomszédban lakó tanú 1 és családja felébredt. Tanú 1 erre reagálva kiment a társasház folyosójára, és ott telefonjával hangfelvételt készített 6 óra, majd 8 óra körüli időben a szabálysértési hatósághoz történő benyújtás céljából, amely utóbbit a terhelt észlelt, befejezte az imádkozást, és a nyitott konyhaablakán keresztül feldúltan felelősségre vont a tanú 1-et, azzal fenyegette, hogy őt feljelenti, földönfutóvá teszi és elintézi, amiért őt személyiségi jogaiban, szabad vallásgyakorlásában sérti, mire tanú 1 közölte, hogy ismételt szabálysértési feljelentést fog vele szemben tenni. A terhelt ezek után kijött a lakásból, tanú 1 elé került, és a függőfolyosót és a lépcsőházat összekötő ajtó elé állt, ahol kiabálni kezdett tanú 1-gyel, azt mondta neki, hogy meg fogja járni, el fogja őt intézni, miközben két tenyerével a mellkasán meglökte, amelytől nevezett meghátrált, de nem esett el. A terhelt – kiabálás közepette – elkapta tanú 1 kezében lévő övtáskáját, azt ráncigálta, miközben a másik kezével folyamatosan meg akarta ütni nevezettet, amely azért nem sikerült, mert tanú 1 elhajolt, és azt kiabálta a terheltnek, hogy hagyja abba az erőszakos magatartást. A terhelt kitépte tanú 1 kezében lévő övtáskáját, és azzal többször megütötte őt a fején. A hangzavarra kijött a lépcsőházba a terhelt és tanú 1 felesége, aki köztük állt. A terhelt ezek után tanú 1 övtáskáját a kezébe vette, és azzal ismét többször megütötte tanú 1 fejét tanú 3-on keresztül átcsapkodva. A terhelt a cselekményével végül tanú 3 és tanú 4 többszöri felszólítására hagyott fel, majd visszament a lakásába.

[5] Tanú 1-nek a cselekmény során a fején pár piros folt keletkezett, és az ujjja megrándult, amely sérülések orvosi ellátást nem igényeltek. Tanú 1 könnyű testi sértés vétsége miatt a vádlottal szemben nem terjesztett elő magánindítványt.

[6] A terhelt kihívóan közösségellenes erőszakos magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást és riadalmat keltsen.

[7] A fentiekén túlmenően a terhelt 2018. június 15. napján a délutáni órákban összetalálkozott tanú 5-tel, aki a társasház előtt ismerőseivel beszélgetett, és a terhelt azt mondta tanú 5-nek – egy papírt lobogtatva –, hogy börtönbe fogja őt juttatni. Tanú 5 a terheltnek az ismerősei előtt tanúsított viselkedését oly módon megalázónak érezte, hogy a délutáni órákban hazaérkező férjének, felzaklatott állapotban elmondta azzal, hogyha találkozik a terhelttel, kérje meg őt, hogy az ne szóljon többet hozzá. Tanú 2 közvetlenül ezek után, még a fenti napon felkereste a lakásán a terheltet, ahol a terhelt felesége, tanú 4 nyitott ajtót, aki tanú 2 kérése ellenére nem küldte ki a terheltet, hanem feldúltan becsapta az ajtót, mire tanú 2 távozni készült. A terhelt ezt követően kijött a lakásából, a lépcsőn lefelé haladó, a lépcsőfordulóban járó tanú 2-t kézzel olyan erővel ütötte fültövön, hogy az nekiesett a lépcső korlátjának, és kirepedt a füle tövéénél a bőre, vérző sérülése keletkezett. A sértett szembefordult a terhelttel, és kérte, hogy fejezze be, azonban a terhelt felháborodva kiabált, és még két alkalommal a jobb vállán ököllel megütötte nevezettet. A terhelt hangos kiabálására kijöttek a szomszédok, tanú 5, majd a terhelt házastársa is, akivel együtt a terhelt visszament a lakásába.

[8] Tanú 2 a bántalmazás során a fején, felkarján és vállán zúzódásos, az arcán és a rágóizület területén nyílt sebbel járó sérüléseket szenvedett, amelyek 8 napon belül gyógyuló könnű testi sérülésnek felelnek meg.

[9] Tanú 2 könnű testi sértés vétsége miatt nem terjesztett elő magánindítványt a vádlottal szemben.

[10] A terhelt kihívóan közösségellenes erőszakos magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást és riadalmat keltsen.

[11] **II. 1.** A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség Bf.588/2022/6. szám alatt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a terhelt javára a Be. 648. § a) pontja alapján, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati ok bekövetkeztét állítva.

[12] Indítványában a garázdaság törvényi tényállási elemeit számba véve amellet érvelt, hogy a terhelt magatartása nem volt kihívóan közösségellenes, azaz a társadalmi szabályokkal nyíltan szembehelyezkedő, provokatív, kötekedő, öntörvényű, amely a közösségi együttélési szabályok leplezetlen, gátlástalan, nyílt semmibe vételét fejezi ki.

[13] Álláspontját a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria BH 2005.313. és BH 2015.52. szám alatt közzétett eseti döntéseivel is alátámasztottnak látta, amelyek elvi tartalma szerint a kihívó közösségellenesség, a köznyugalom megzavarására alkalmasság rendszerint hiányzik a nem nyilvános helyen, így zárt lépcsőházban, szűk családi körben elkövetett erőszakos cselekményeknél, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg.

[14] Az előbbiekre, illetve a BH 2019.123. számú eseti döntésre való hivatkozással úgy vélte, hogy a konkrét esetben a zárt lépcsőház folyosóján kialakult vita miatt személyes indítékból kiinduló erőszakos magatartás – figyelemmel az elkövetés helyszínére – a köznyugalom megzavarására nem volt alkalmas.

[15] Ekként a terhelt cselekményei az elkövetés helyszínére figyelemmel a köznyugalom, akár a lakóközösség megzavarására nem voltak alkalmasak, ezért kihívó közösségellenesség hiányában nem valósíthaták meg a garázdaság vétségét. A garázdaság bűncselekménye és a garázda jellegű magatartások elhatárolásánál elengedhetetlennek tartotta a kihívó közösségellenesség fogalmának megfelelő, az elkövetés körülményeit, térbeli és időbeli meghatározottságát maradéktalanul figyelembe vevő, nem kiterjesztő értelmezését.

[16] Indítványozta ezért, hogy a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot megváltoztatva, mentse fel a terheltet az ellene garázdaság vétsége miatt emelt vád alól.

[17] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.797/2022/4. számú átiratában a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványát, annak helyes indokaira tekintettel fenntartotta.

[18] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[19] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügyszövegező határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[20] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[21] Az indítványban vitatott, a Be. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság törvényi tényállásának teljességéhez három tényállási elem egyidejű megvalósulása szükséges: olyan erőszakos magatartás tanúsítására, amely kihívóan közösségellenes, egyszersmind megbotránkozás, riadalom keltésére alkalmas.

[22] E tényállási elemek meglétéről való állásfoglalás során szem előtt tartandó a felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya, amely szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügyszövegező határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügyszövegező határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg [Bfv.I.1.004/2020/13. (BH 2021.280.)].

[23] Az irányadó tényállás részét ugyanakkor kizárólag ténymegállapítás képezheti. Nem ténymegállapítás, és ezért nem a tényállás része, amikor a bíróság akár az elsőfokú, akár a másodfokú határozatban bizonyíték tartalmát idézi, avagy jogi értékelést végez [Bfv.I.40.2019/8. (BH 2019.219.II.), Bfv.II.925/2019/6. [51], Bfv.II.1026/2020/7. [24]].

[24] Ennek megfelelően a tényállásban leírt terhelti magatartás kihívóan közösségellenes jellegének, illetve megbotránkozás, riadalom keltésére való alkalmasságának megítélése maga a jogi értékelő tevékenység. Ennek folyományaként az erre vonatkozó bírói megállapítás még akkor sem vehető figyelembe a tényállás felülvizsgálatban érinthetetlen részeként, ha az alapügyben eljáró bíróságok – miként jelen esetben is – jogi értékelő tevékenységük eredményét a jogi indokolás helyett (mellett) tévesen a tényállás részévé (is) tették [Bfv.II.820/2022/6. [37]].

[25] 3.1. Az irányadó tényállás szerint a terhelt tanú 1 bántalmazásával, valamint tanú 2 többszöri, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket okozó megütésével – az erőszaknál egyébként tágabb értelmű [Btk. 459. § (1) bekezdés 4. pont, Bfv.III.1.049/2021/6., BH 2018.134.III. (Bfv.I.980/2017/13.)] – erőszakos magatartást tanúsított.

[26] 3.2. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség azonban nem is a terhelt által tanúsított magatartás erőszakos jellegét vitatta, hanem cselekményei kihívó közösségellenességének hiányát állította, és pedig kifejezetten a terhelt erőszakos magatartásának helyszínére tekintettel. Ennek során a BH 2005.313. és BH 2015.52. számon közzétett – a Bírószági Határozatok Gyűjteményében nem szereplő – eseti döntés, valamint a Bírószági Határozatok Gyűjteményének is részét képező (Bfv.III.630/2018/6.(BH 2019.123.) számú eseti döntés elvi tartalmára való hivatkozással amellet érvelt, hogy a terhelt magatartása az elkövetés helyszínére figyelemmel akár a köznyugalom, akár a lakóközösség

megzavarására alkalmatlan volt, a kihívó közösségellenesség megállapításának lehetőségét is kizárva.

[27] Általánosságban, minden bűncselekmény elkövetését a közösségi elvárásokkal való szembefordulás jellemzi. Ehhez képest a garázdaság törvényi tényállása többet: az elkövetés kihívó közösségellenességét kívánja meg. Ez azt jelenti, hogy a tényállásszerű elkövetési magatartás a környezetre gyakorolt hatása révén közvetlenül és durván sérti vagy sértheti a közösség nyugalma (a bűncselekmény tárgyi oldala), miközben a garázda magatartást tanúsító elkövető felismeri, hogy magatartása a közösség nyugalmanak megzavarására alkalmas, és tettét e közösségi érdek leplezetlen semmibe vételével hajtja végre [a bűncselekmény alanyi oldala, Bfv.III.102/2014/6. (EBH 2014.B.23.II.)].

[28] A közösség nyugalma így abban az esetben sérül, ha a cselekmény a közösség számára is közvetlenül átélhető. Ennek megítélése során kiemelten fontos szempontként esik számításba:

- A cselekmény helyszíne, így, hogy arra közterületen [Bfv.III.381/2019/7. (BH 2020.61.)], a nyilvánosság számára nyitva álló magánterületen [Bfv.II.1.896/2015/5. (BH 2016.297.)], a közterületről is belátható magánterületen (Bfv.III.1.941/2017/8.), esetleg zárt társasházban [Bfv.III.630/2018/6. (BH 2019.123.), Bfv.I.588/2015/5. (BH 2015.322.)] került sor, valamint
- az erőszakos magatartás kitartó tanúsítása [Bfv.III.381/2019/7. (BH 2020.61.), Bfv.I.1.029/2022/6.], avagy egymozzanatos jellege [Bfv.I.182/2014/5. (BH 2015.52.)].
- Mindemellett az elkövetés adott ügyre jellemző, példálózva is felsorolhatatlan egyedi körülményei is mérlegelést igényelnek, és ezek összhatásában dönthető el, hogy a konkrét esetben megvalósított erőszakos magatartás közösségellenessége kihívónak tekinthető-e, avagy sem [Bfv.II.820/2022/6. [43]].

[29] Az előbbiekből kitűnően a cselekmény egyedi jellemzői összhatásukban adnak alapot a vizsgált törvényi tényállási elem meglétére vonatkozó jogkérdés bírói megítélésére. Következésképpen, az elkövetés zárt társasházban megvalósult helyszíne távolról sem teszi kizárólagossá a cselekmény kihívó közösségellenességének hiányára vonandó következtetés szükségességét. Ennek megfelelően a Kúria több, a Bírói Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatában azonosította az általa elbírált, társasházi lépcsőházban megvalósított cselekményben a kihívó közösségellenesség jegyeit: Bfv.II.1.586/2012/14., Bfv.I.588/2015/5. (BH 2015.322.), Bfv.III.81/2018/5.

[30] 3.3. Mindezen elvi tételek ismeretében pedig a terhelt 2018. május 12-én és június 15-én megvalósított cselekményében a kihívó közösségellenesség ismérvei egyaránt felismerhetők.

[31] Az irányadó tényállás alapján jelen ügy egyedi sajátosságaként szorul értékelésre mindkét tettelegességig fajuló cselekménysor (közvetlen, illetve közvetett) kiváltó oka, azaz a terhelt által hangos, artikulátlan hanghatásokkal kísért vallási szertartások végzése. Ráadásul a terhelt e szertartásokat azt követően – annak ismeretében – folytatta, hogy a szabálysértési hatóság pontosan e magatartása miatt csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt két ízben is pénzbírsággal sújtotta.

[32] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a vallási meggyőződés kinyilvánításának részeként a szabad vallásgyakorlás jogának védelmét élvezzi (az alapjog részeként) az egyén vallásgyakorlása, így a vallási szertartás (pl. ima, éneklés) is. Az alapjogvédelem körébe esik ennek alapján a vallási jellegű tevékenység elvégzése, gyakorlásának a lehetősége, illetve az, hogy az egyént ebbéli tevékenységének végzése során ne akadályozzák. Ugyanakkor maga a szabad vallásgyakorlás joga mint alapjog, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint, amennyiben azt legitim ok szükségessé teszi, arányos mértékben korlátozható. Nem ellentétes az Alaptörvény VII. cikkével az az érvelés, mely szerint a vallásos meggyőződést ki lehet

fejezni imával, illetve énekléssel, azonban annak túlzott hangereje adott esetben már mások (a szomszédok) otthoni nyugalma, pihenése (egyúttal magánszférája) aránytalan zavarásának minősül. A vallási meggyőződés ilyen módon történő kifejezését már legitim módon korlátozza a társasházi szomszédok nyugalma, pihenése, amennyiben annak túlzott hangerővel történő végzése rendszeresen történik {3049/2020. (III. 2.) AB határozat [29], [32]}.

[33] Ekként az alapügyben az erőszakba forduló konfliktus – 2018. május 12-én közvetlenül, 2018. június 15-én közvetve – pontosan abból fakadt, hogy a terhelt vallási meggyőződését a társasházközösség békés együttélésének előfeltételét képező, szomszédainak szükségtelen zavarását tilalmazó követelményre tekintet nélkül nyilvánította ki. Azaz, önös motivációit a közösség nyugalma elé helyezte, annak ismeretében, hogy hitének a lakóközösség nyugalmaát sértő módon, kéretlenül kinyilvánított megélése egyúttal – éppen a társadalmi együttélés kereteit megszabó – jogszabályba ütközik, ezért szabálysértési felelősségre vonására ad alapot.

[34] Ez azt jelenti, hogy a felülvizsgálati indítvány érveivel ellentétben a terhelt magatartásában a 2018. május 12-i cselekmény során, már az erőszakos magatartás tanúsítását megelőzően is a közösség érdekeivel való nyílt szembeszegülés tükröződött.

[35] Amikor pedig a terhelt a jogellenes cselekményéről felvételt készítő tanú 1-et meglökte, majd saját övtáskájával több ízben fejen ütötte, e többmozzanatú magatartásával pontosan azt juttatta kifejezésre, hogy a társasházközösség nyugalmaához fűződő közösségi érdekekkel tudottan szembenálló egyéni érdekeinek – szomszédainak felszólítását, a társasházi együttélés során tanúsítandó jogszerű magatartás hatósági kikényszerítését célzó szabálysértési határozat rendelkezéseit semmibe véve – akár erőszak útján is érvényt szerez.

[36] Azonos megítélés alá esik a terhelt 2018. június 15-én kifejtett erőszakos cselekménye is, ami áttételesen szintén a terheltnek a társasházi együttélés szabályaival nyíltan szembenálló, zavaró magatartására, illetve az ebből eredő rossz szomszédi viszonyra vezethető vissza.

[37] 3.4. A közösségi érdek semmibe vételéről tanúskodó, ezért közösségellenes erőszakos terhelti magatartások ráadásul kihívóak is voltak.

[38] A terhelt ugyanis mindkét cselekmény kiemelt jelentőségű körülményeként nem csupán egyszeri, de többszöri erőhatást gyakorolt a sértettekre, mégpedig felháborodott, hangos kiáltozás közepette, amelynek következményeként a terhelt és a sértettek házasára, továbbá a június 15-i cselekmény során a szomszédok is kijöttek a lépcsőházba.

[39] Külön nyomatékkal utal rá a Kúria, hogy a terhelt részéről az erőszakos magatartást megelőzően (közben) tanúsított, a figyelem felhívására alkalmas magatartás (a zárt lépcsőházban való hangos kiáltozás) ugyancsak az erőszakos és közösségellenes cselekmény kihívó jellegének irányába mutat. Ez ugyanis pontosan a közösség figyelmének felkeltését és az elkövetőre (valamint a kifejlődő cselekményére) irányítását eredményezi. A figyelemfelhívás nyomán pedig az ezt követő erőszakos magatartás környezet általi észlelése nem csupán lehetőség, hanem szükségszerű következmény, amely az elkövető számára is értelemszerűen felismerhető és belátható {Bfv.II.820/2022/6. [46]}.

[40] A terhelt tehát kiabálásával, tanú 1 többszöri megütésével, illetve tanú 2-nek – a lépcsőn való elesését eredményező – fültövön csapásával, majd további kétszeri vállon ütésével felkeltette és magára vonta volna a társasházközösség figyelmét, így biztosítva erőszakos cselekményének biztos észlelését, egyúttal a közösség nyugalmaának elkerülhetetlen megzavarását. E következmény tényleges beálltának biztos jele a rendkívüli események okozta megbotránkozás (felháborodás, megütközés), riadalom (ijedtség, rémület) okán a

háborítatlan társasházi nyugalom megsértésének forrását kereső szomszédok lépcsőházi megjelenése.

[41] A Bírósági Határozatok Gyűjteményének közzétett határozatában pedig a Kúria már rámutatott, hogy a lakóház folyosója a közösség, a lakók számára nyitva álló, általuk és mások által is használt terület, így a társasház folyosóján véghezvitt, a szomszédos lakók által észlelt, a közösség nyugalma sértő magatartás kihívó közösségellenességéhez nem férhet kétség {Bfv.III.81/2018/5. [24]-[25]}.

[42] Ezzel szemben az indítványozó főügyész által felhívott BH 2019.123. számú eseti döntés alapjául szolgáló tényállás szerint – a jelen ügyben irányadó tényállásban foglaltakkal ellentétes módon – a ház közösségének nyugalma nem szenvedett sérelmet {Bfv.III.630/2018/6. [19]}.

[43] Végül, a teljesség kedvéért arra is utal a Kúria, hogy a társasházi lépcsőházban tanúsított erőszakos magatartás kihívóan közösségellenes jellegének megítélése során további szempontként esik számításba a potenciális észleléssel érintett személyek száma. Magától értetődő ugyanis, hogy a cselekmény észlelésének lehetősége a társasházban kialakított lakások, illetve az ott lakó személyek számának növekedésével egyenesen arányos, és ezzel párhuzamosan nő az ott nem lakó, de a lakók ismeretségébe tartozó, számukra vállalkozási vagy más szolgáltató tevékenységet végző, vagy más kívülálló személyek jelenlétének – egyúttal az erőszakos magatartás tanújává válásának – valószínűsége.

[44] A jelen esetben pedig a tényállásból legalább az kiolvasható, hogy a társasház minimum négyemeletes volt, amelyben legkevesebb 25 lakást alakítottak ki (hiszen a terhelt a IV. emelet 25. ajtószám alatt lakott). Ez pedig már az ott lakók, illetve a társasházban tartózkodó más személyek oly mértékű számosságát feltételezi, ami a lakóház közös használatú területén tanúsított erőszakos magatartás előre meg határozható számú kívülálló személy általi észlelését elkerülhetetlenné teszi.

[45] A felülvizsgálati indítvány érveivel ellentétben ezért a Kúria által végzett felülbírálat tárgyát képező erőszakos terhelti magatartások éppen hogy a kihívó közösségellenesség (a közösségi érdek leplezetlen semmibevétele) definíciószerű, kiáltó megnyilvánulásaként szorulnak értékelésre.

[46] Mindezek alapján a terhelt 2018. május 12-én és június 15-én tanúsított magatartása egyaránt kimerítette a bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, így az alapügyben eljáró bíróságok törvényesen állapították meg a terhelt bűnösségét a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, folytatólagosan elkövetett garázdaság vétségében.

[47] **IV.** 1. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[48] A felülvizsgálati eljárás során fordítói díjként felmerült bűnügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdésének második mondata alapján az állam viseli.

[49] A Kúria – a Kúria elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezése nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[50] **V.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[51] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként

rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. május 25.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró